

SZENTES ÉS VIDÉKE

VEGYES TARTALMU LAP

Regelen vasárnap és csütörtökön.
Előfizetési Ár:
ne.yedre 1 fnt 25 kr., fél évre 2 fnt 50 kr., egész évre 5 fnt.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Kossuth-utca, Pollák-ház,
háza a központot elszékelik.

Hirdetéseket és nyílt-téri közleményeket
a kiadóhivatal
méréskelt árjegyzék szerint számít fel

Osztályérdek, pártérek.

A városi költségvetés előzetes megvitatása céljából főispáni kezdeményezésre tartott értekezletekről referálva, lapunk legutóbbi számában azt írtuk, hogy nem sokat bíznunk hozzá, hogy nálunk valamelyes szerrel a közterheken könnyíteni lehessen.

Többen rossz néven vették ezt a kijelentésünket, melyet ellentétben állónak látnak az általunk eddig sziklaszilárd hittel hangoztatott elvi felfogással, pedig nagyon helyes okunk van a kételkedésre a tanúság után, melyet abból kell merítenünk és merítenie mindenkinek, hogy a legutóbbi megyegyűlésen Bálint József, tehát éppen szentesi ember felszólalására, egyszerűen elvetették a város azt a képviselőtestületi közgyűlésen nagy többséggel hozott határozatát, mely a fogyasztási és italdó pótlékok szedési és kezelési módjának szabályrendeletét állapítja meg.

Lássuk csak, vajon milyen eszközök alkalmazása kell ahhoz, hogy egy olyan város polgárainak közterherviselésén könnyítsünk, mint Szentes, ahol a város ingatlanainak és javadalmainak együttes bevételi főösszege 138448 fnt 77 kr., ellenben a kiadások főösszege 267112 fnt 13 kr. a most folyó évben is és így a szükségletnek mintegy felét egyenesen a polgárok zsebéből kivett közvetlen községi pótdóval kell fedezni, mikor tudjuk, hogy a közigazgatás egyre sokasodó követelményei évről-évre természetesen sokasítják az ezen követelmények teljesítésének fedeztetésére szolgáló szükségletet is s hogy ezt az egyre fokozódó szükségletet is mindig és mindig csak az adófizetők zsebéből kell a tanácsnak elővárszólnia, ha azt nem akarja, hogy alkalmas kenőcs, vagyis fedezet hiányában egyszer csak váratlan mondja fel a szolgálatot közigazgatásunk nyikorgó szekerére.

Három tényezőnek kell együttesen összehatnia, ha ilyen körülmények közt csödbe nem akarjuk juttatni közigazgatásunkat. Ezek: a szigorúan és következetesen az egész vonalon keresztülvitt okos takarékoság, a polgárok teherviselő képességét fokozó városi közfoglalmát lényegesen emelő új intézmények ideplántálása, létesítése, végül új közjöveldelmi források nyitása, melyek a községi háztartás bevételeit lehetőleg összhangba hozzák a közszükségletek kiadásaival.

Ismételjük, hogy e három tényezőnek teljes összehatására van szükség, mert ezek egyikének vagy másikának külön alkalmazása nem vezetne a kívánatos eredményre s ha például csupán a takarékoság elve vitetné keresztül akár milyen szigorú mértékben, akár milyen jóakarattal avagyonkezelésre hivatott tanácsnak: bizonyosra vehetjük, hogy ezzel soha de soha helyre nem állna városi háztartásunk egyensúlya, sőt még számbevehető javulást se hozna ez, mert — mint már fent említettük — a közigazgatásiteendők egyre sokasodó és komplikáltabbá váló ellátása magában mind fölebb szökteti a közszükségletek fedezetének összegét úgy, hogy a legjobb esetben is talán annyi érhető el és ez is csak rövid időre takarékosággal, hogy a községi pótdóval a mainál magasabbra csigázását egyelőre elmulasztjuk.

Ugyanilyen eredményre jutnánk a más két módszer egyike vagy másikának külön-külön alkalmazásával is, — ami így befolya a réven, elmenne a vámon, vagyis: amivel fokoznánk bevételi forrásaink jövedelmét ujak nyitásával, annival többet emészt fel évről-évre az adminisztráció magasabb igénye.

Már most, aki e kérdéssel tisztában van, aki Szentes város vagyoni viszonyait ismeri és — a köztérén, közügyek intézésébe befolyva, azt kell tapasztalnia, hogy nálunk a legjobb törekvés, a közjó érdekében folyó legönzettelenebb munka is eredménytelen szenved hajtótörést hol pártérdeken, hol osztályérdeken: hogy ne kedvetlenedjék el a Bálint József fához vert kutya és kutyához vert fadó májának romboló hatásán és ne veszítse ahhoz való reményességét, hogy Szentesen, a ma közszerelésben élő generációval valami üdvös eredményt lehessen elérni a közterherviselés könnyítése érdekében?

Ez a két dolog, az osztályérek és pártérek nálunk az a kétfejű sárkány, mely minden jóra való törekvést felfal; ami ezekbe beleütközik, legyen az összességére akár milyen jó és üdvös, azt semmiféle erővel keresztülvinni nem lehet, vagy ha hajthatatlan akarattal kiküzdeni sikerül egyes dolgok, minden osztály- és pártérek elintézésére dacára is: no, aki azt kiküzdötte, bizonyos lehet benne, hogy nincs annyi hajszála, ahány átok titkon és nyíltan a fejére zúdul; bizonyos lehet benne, hogy e világi életében min-

dég gyűlölködve, sanda szemmel néznek rá azok, akik a külön érdeküket a köz javában megsértve látják.

Ne az osztály- és pártérek szemüvegén tessék a közdolgozatok vizsgálni és intézni, akkor be fogja látni minden, a közügyek intézésére hivatott tényező, hogy csak az általunk kifejtett hármias irányú akció összehatása hozhat javulást a közterhelés már-már agyonnyomott polgárság anyagi helyzetének. Nem a polgárok egy-egy osztályáról, nem arról kell beszélni, mi jó a gazdaszótálynak, az iparoszótálynak, a kereskedőszótálynak vagy az értelmiségnek külön-külön, vagy mi rossz ezen egyes osztályokra, külön szerveztükben, hanem azt: mi a jó vagy rossz az összességnek?

Ha így vesszük fontolóra a dolgokat és cselekedeteinket, elhatározásainkat az általános nagy érdekírányítja, mely különbséget nem tesz osztály és osztály közt: akkor ki lesz zárva lehetősége is annak, hogy olyan okoskodással, mely szerint azt a közvetett adót is csak a polgárság fizeti meg, a legüdvösebb törekvések elé is gátat lehessen vetni.

Hát ha új jövedelmi forrásokat is kell nyitnunk háztartásunk egyensúlyának helyreállítása és annak az érdekében, hogy a fokozódó közszükségletekre a pótdó szertelenbe fokozásával és a polgárság újabb közvetlen megterhelésével ne kelljen előteremtenünk a fedezetet, honnan és miből tegyük ezt, ha nem a közvetett adózások behozatalával, melyek mindig igazságosabbak és egyenletesebben is oszólnak meg, mint a közvetlen adók?

Ha behoztuk a fogyasztási és italdóilletéket, vajon kit fog az jobban terhelni? — Azt az osztályt, amely ma is nagy hányaddal járul hozzá a közterherviseléshez, de voltaképpen szoronglag nagyon keveset fogyaszt az illeték alá eső élvezeti cikkekből, avagy azt az osztályt, mely a közvetlen adófizetésből, már jövedelmének természete folytán se veszi és veheti ki a reá joggal áthárítható részt, de annál többet fogyaszt és így legalább az illetékfizetésnél kiegyenlitené a javára eső teherviselési különbözetet?

Ezeket a nézőpontokat kell az ilyen kérdések elbírálásánál figyelembe venni, nem a kutyához ütött fa és fához ütött kutya adomáját, akkor okfejtésünk is más eredményre vezet,

olyanra, hogy nem kárára, de hasznára leszünk a közügynek. Szakitsunk végre az osztály- és pártérdek ajnázásával és legyünk csak egyre fgyelemmel: a közérdekre.

Üdvös tanulságok. Két vasárnap déltőljtén folytak immár a főispán elnöklése mellett azok a szaktanácskozások, melyeknek célja: megrostálni Szentés város 1900. évi költségelőirányzatát.

Kiket e tanácskozásra a főispán meghívni szives volt: lelkiismeretesen végzik ezt a munkát mind és e részben nincs kivétel, képviselő vagy tisztviselő legyen bár az értekezlet tagja. Es a két déltőljtön folyt eszmecserére bizony sok üdvös tanulságot hozott a képviselőknek és tisztviselőknek egytörmán, mert megmutatta, hogy lehet is, kell is takarékoskodni és nem szükséges városi kezelésben tartantani olyan intézményeket, melynek fentartását általános érdek nem követeli, ha ez a város anyagi kárára van.

Rendkívül érdekesek voltak a legutóbbi vasárnapi értekezleten F e k e t e Márton fészólalásai, aki rámutatott községi háztartásunk arra a megcsontosodott hibájára, hogy a költségvetési hitel felhasználására feljogosított városi hatóságok, ahogy 10—15 év alatt Szentésen egymást követték, sorban mind nem azt tartotta kötelességüknek, hogy a költségvetés egyes cimeinek hitelét soha, közzgyűlési előleges jóvahagyás nélkül át ne lépjék, hanem csak azt nézték, hogy a költségvetés keretéből a háztartás ki ne zökkenjen, vagyis felhasználták a hitelt a l a n o s s á g b a n nem pedig cimenként.

Az értekezlet egyhangú helyeslésével indítványozta, hogy a költségvetés közzgyűlési tárgyalása során a rossz gazdálkodásnak a jövőben való elmlelőzésére hívassék fel a városi tanács és szigorúan utasítsassék a megszavazott hitelnek cimenként való felhasználására úgy, hogy — ha évközben valamelyik cím hitelle kimerítettnek, más címről erre való átutalásnak csakis a közzgyűlés előleges beléegyezésével lehessen helye.

Nem kevésbé érdekes volt a téglászat fentartása vagy beszüntetése kérdésében kifejtett eszmecseré is, mely minden értekezleti tagot arról győzött meg, hogy a téglagyártás a városnak kárával jár és a mellett általános érdeket sem elégít ki. Erről is egyhangú volt a megállapodás, hogy legjobb lesz, ha a város a téglaházat, mint ipartelepelt magánvállalkozónak adja berbe, mert az így nyert jövedelem egészen biztos, a város károsodását teljesen kizárja.

A kiadások főcíménél most vasárnap csak a személyi járandóságok tételeit vették sorra az értekezleten és itt indítványozni határozták a közzgyűlési tárgyalás során, hogy a betöltésre nem kerülő állások dotációját törüljék a költségvetésből. Ilyen állás ez idő szerint 4 van: egy mérnöki, egy alkaptányi, egy alszámvevői és egy állatorvosi.

A mérnöki állás 1000 frtja azonban nem lesz törülhető, mert az új mérnöki szervezet igényli ezt az összeget. Az alszámvevői állás javadalmát részben lehet törülni, mert alszámvevő helyett ma napidíjas működik a számvevőségnél. Az alkaptányi állás 1000 frtja teljesen törülhető s az állatorvosi állás 300 frtja is, ha a közzgyűlés most annak a betöltését nem határozná el, amint ezt az értekezlet határozatából különben indítványozni fogják.

Jövő vasárnap folytatják, a főispán elnöklése mellett a szaktanácskozást, melynek munkásságától részünkről a legjobbat várjuk.

Közzgyazdasági érdekek.

Ötödször tartanak országos gyűlést a hazai ipartestületek, ezúttal Kolozsváron, ahol jellemző, hogy ott az ipartestület csak egykét esztendő előtt tudott megalakulni, mint-hogy különös az is, hogy az ipartörvény 15 évi érvényben léte alatt Erdélyben egyáltalán alig keletkezett néhány ipartestület. De ezen, valamint hogy más vidékek is ennyire elmaradtak az ipartestület-alakításban: nincs mit csudálkozni. Ha kevés teherrel jár is, csak teher az ipartestület fentartása a képesített iparosok vállának általánosságban a legszegényebbek; — és a teherrel szemben csekély az ellenérték. Az ipartestületeknek nincs az a hatáskörük és nincs az a hatásuk sem, mellyel igazán használni tudnának az iparügynek és az iparos osztálynak.

Ez is egyik tárgyat képezi a kolozsvári országos gyűlésnek. Megkezdtek a gyűlés tárgysorozatát az ipartörvény módosítása ügyében való ismételt állásfoglalással, ami azt jelenti, hogy a 15 év óta érvényben levő ipartörvénnyel szemben a legelső sorban érdekelt körök kezdetől fogva állást foglaltak, — és folytatódott a tárgysorozat ezzel a második kérdéssel: »a z i p a r t e s t ü l e t e k h a t á s k ö r é n e k k i b o v í t é s e , m ű k ö d é s ü k h a t á l y o s a b b á t é t e l e , v i s z o n y u k a k e r e s k e d e l m i é s i p a r k a m a r á k h o z,« — ami viszont azt mutatja, hogy maguk az ipartestületek is érzik a hatáskör kiterjesztésének szükségét és általában megértik az újabb kor helyes törekvéseit.

Sok tekintetben érdekesek voltak azok az eszmecserék, melyeket e tárgyban a kolozsvári gyűlésen váltottak és fényes bizottságot szolgáltattak a mellett, hogy a kongresszus feladata szívnalóan áll, hogy a vezető elemek csakugyan hatáskör kiszélesítését kívánják a testületek számára, természetesen megfelelő támogatással. Mert ha egyfelől jogosult és gyakorlatilag értékes, hogy az ipari igazgatás teendőit, továbbá a munkás és munkaadó közti jogszolgáltatást lehetősségig az ipartestületek végzik el, — nem lehet kívánni, hogy ennek költségeit is maguk, a nehéz viszonyok közt élő, vagy inkább tengődő kisiparosok viseljék. Lehetetlen, hogy maga a szakminiszter is így képzelje ezt és hogy a tagdíjakból akarja fedeztetni az iparhatóság költségeit, vagy hogy lényegesen nagyobb munkakört engedhessen át olyan testületi jegyzők kezébe, akik helyenként a 100 frton, sőt a 100 koronán is aluljáró tiszteletdíjban részesülnek.

A kolozsvári tanácskozás eredménye újabb és figyelmet érdemlő kijelentése annak, hogy az ipartörvényt sok részében módosítani kell, mert rosszak voltak a részletek eredetileg és még rosszabbak, tarthatatlanok lettek az életbelépésük óta elmult másfél évtized óta, ami nagy idő, különösen mikor a törvény által első sorban érdekelt kisiparos-ság tele van jogos panaszszal és ráutaltatik osztályérdekének crélyes képviseletére és védelmére.

Némileg az ipartestületi szervezetben keresik az iparosok ezt a képviseletet és védelmet, de ez csak úgy érhető el, ha teljesedik az ipartörvény követelt módosítása és az, hogy a testületi szervezet általánosan kötelezővé téssék, hogy a testületek hatásköre megfelelően kitágítsassék és hogy azok ügykezelésének vitelére hivatott erők alkalmaztassanak, illetőleg a testületek jegyzői karát kellően javadalmazassék és kicmeljék az évenként vagy esetleg három évenként való újraválasztás függéséből.

Csak ilyen reformok után várhat méltó szerep az ipartestületekre, melyeknek átalakítása kérdésével H e g e d ű s Sándor kereskedelemügyi miniszter is foglalkozik. Reméljük, hogy ő nem folytatja majd azt a szerencsétlen politikát, hogy kis eszközökkel akarjon nagy célokat elérni, vagy hogy éppen eszközök nélkül, áldozatok nélkül csupa

hangzatos ígéretekkel dolgozzék, mint eddig tették. Nagyon megbosszulná magát a régi téllenségnek ez a tovább fűzése, mert az ország iparosostálya meguntá, megelégette a folytonos biztatgatást és ma már mozgalmi komoly eredményére tart igényt; joga is van rá, hogy erre számítsunk, mert egyáltalán nem agyérmekek azok, amiket kíván; csupán méltánylást kéri annak a fontos szerepnek, melyet az államéletben és a társadalomban is betölt.

Igaz, hogy ennek a méltánylása első sorban a közzgyazdasági politikában volna helyén, — de ha már vámközösségben maradunk is Ausztriával, legalább ennek a hazai iparra súlyos következményeit kell, megfelelő intézkedésekkel a lehetősségig enyhíteni. Az ily intézkedések egész sorozatát tartalmazza a kolozsvári országos ipartestületi gyűlés tárgysorozata; ilyen a közzzállítások ügye és az, hogy a közös hadsereg és honvédség azon szükségleteit, miket a kisipar ellátás, ettől szerzessenek be és hogy ne adjon előnyt az állam azoknak, akik a kisipar munkacseréjét a maguk javára kihasználják.

Ezeket kívül is több fontos dolog kerül Kolozsváron tárgyalásra. A szövetségi ügy, melynek terén olyan sok a teendő; az iparpártolás helyes irányítása; az iparosok nyugdíjügye; az építőipar törvényes szabályozása; a betegsegélyezési ügy; a fegyveripar rendezése; a vásárügy; a tisztességtelen verseny ellen való védekezés; a munkaközvetítés és az adóreform az iparosérdekek szempontjából — mind olyan dolgok, melyek az egész iparos-osztály érdeklődésére joggal tarthatnak számot.

Maga ez az utóbbi kérdés olyan aktuális éppen most, mikor a pénzzgyminiszter megismertette az ő reformtervezetét a kettős adóval, a keresetivel és a jövedelmivel, hogy ebben az iparos elemeknek okvetlenül állást kell foglalniuk, mert hiszen közüdmású, hogy jó, ha kisiparosaink az egyszerű adót megbírják, nem hogy kettős címen is megadóztathatók volnának.

Lbben és egyebekben nem lesz bizonyosan eredménytelen az ipartestületek kolozsvári komoly tanácskozása.

Élénk figyelemmel kíséri e tanácskozást a közzgyemény és figyelmet kell, hogy fordítson ennek eredményére a kormány is, ha el nem akarja veszíteni az összefüggést a munkástársadalommal és kötelességét teljesíteni akarja.

Ujdonságok

Szentés, 1899. október 19.

— Vasútközlekedésünk érdekében. Cs a t ő Zsigmond dr. alispán hamar beváltotta azt a ígérletet, mely az megyegyűlésen N o v á k József felszólalása után tett, hogy t. i. személyesen jár el a vasúti üzletvezetőségéni és igazgatóságánál is abban, hogy a szolnok-vásárhelyi vonalon a vonatközlekedés a helyi közérdeknek figyelembe vételével rendezessék be. Az alispán ugyanis már héttől Aradra utazott, ahol az üzletvezetőséggel sikeresen tárgyalt oly irányban, hogy a mai menetrend is, legalább egyelőre teljes érvényben hagyásával, ezenfelül állítsák vissza minél előbb a raggel fél 8 kor eddig Vásárhelyről Szentésre és délután 3. 5 kor Szentésről Vásárhelyre indított vonatokat is, miután a megváltoztatott és ma érvényben lévő menetrend vonatai egyfelől nem felelnek meg a helyi igényeknek, másfelől pedig az eddigi tapasztalás is a mellett bizonyít, hogy az új vonatközlekedési rend jelentékenyen csökken-tette a vasútközlekedését. Az üzletvezetőség belátta az alispán által felhozott érvek helyességét és megígérte, hogy a kívánt vonat-szaporítás megadására pártoló előterjesztést tesz a vasúttárgyalóssághoz, hová az ügy vasárnap kerül fel, mikor aztán Cs a t ő alispán ott is személyesen jár majd el, hogy

a vármegye közönsége jogos kívánsága mielőbb teljesüljön.

— **Városi virilisek 1900-ra.** A városi képviselőtestület 1900. évre szavazatjogosultságú jutó tagjainak névsorát már összeállította az erre közzéülésig kiküldött bizottság. A helyesbített virilisek névjegyzék szerint következők volnának jövő évben, virilisek jogon városi képviselők: Ifj. Zsoldos Ferenc, dr. Uhlár István, Mojszák Lajos, özv. Dobosy Ferencné, Czukor Emil, Gerőcz Lajos, Szeder János, Vecseri János gyógyszerész, Rázs Molnár Sándor, Szeirszabó Nagy Imre, Rács Ferenc, Windisch János, özv. Sarkadi Nagy Antalné, Bolyó Kálmán, Jurenák Imre, Ev. ref. egyház, özv. Sarkadi Nagy Mihályné, Futó Zoltán, Bagi Imre, Endre Antal, Szentesi takarékpénztár, dr. Schlessinger Károly, Fekete Márton, Dunaháti Vas István, Szeder Imre, Várady Lajos, Mezey Mór, Kiss Zsigmond, Sváb Sándor, özv. Batik Sándor, özv. Hankiss Károlyné, Soós Pál, Felsenburg Benedek, Kanász Nagy Imre, Rács László, Piti Péter, dr. Polacsek Albert, Gömbös László, Csúcs Antal, dr. Csató Zsigmond, Nagy Sándor, Nagy Ferenc, Burián Lajos, dr. Reis Samu, Szabó Zsigmond, Csúcs János, Babós Bándor, dr. Molnár Albert, id. Mátyffy Ferenc, Mees Balogh Lajos, Dósa Béa, Vecseri Lajos, Feiler Márton, Bányai József, Czukerman Ignác, özv. Kiss Mihályné, özv. Bamberger Lipótné, ifj. Debreczeni József, dr. Pollak Sándor, özv. Borotvás Dezsőné, Neumann Jónás, dr. Szánthó Lajos, Bíró Elek, Piti Mária, Vecseri Bálint, Vecseri János, özv. Jurenák Edéné, özv. Bartha Jánosné, Rázs Molnár Lajos, Piti Pál, Halász István, Váci Sándor, Bíró József, Polgár János, Vajda Sándor, Valentin Gábor, N. Kovács Gergely, Bamberger Beláné, özv. Zsoldos Istvánné, Szentesi vidéki takarékpénztár, Papp László, özv. Mikecz Imréné, Cs. Lakos István, dr. Purjesz János, Vajda István, özv. Filó Jánosné, dr. Mátyffy Ferenc, Szalay József tanító, Sulicz Lajos, Rázs Molnár Máté, Dunás Varga Sándor, Plesznik Antal, Sarkadi N. Ferenc, Csúcs Lajos, özv. Koller Andorné, Szépe Károly, Szánthó Dániel, Kovács János mérnök, Lenárt Bálint és Piti Imre. Pótagok pedig volnának: Nagy József, Rázs Molnár Máté, Dunás Varga Sándor, Dunás Varga Ferenc, Farkas Eugénia, özv. Balogh Józsefné, ifj. Bazsó Ferenc, Dobóczy József, Virágos Kis Mihály és Tihanyi Pál.

— **Az algóyi hid mint közúti hid is.** A rozoga algóyi vasúti fahíd helyett, az árteren átvezető új hidat épített az állam. Vármegyénk, Szeged és Váshely városok miuttá építették ki a vásárhely-szegedi utat, mely Algóynál szeli át a Tiszát s épp ezért az érdekeltek három törvényhatóság már a hidépítés közigazgatási bejárás tárgyalása során kérte, hogy a hid átelyezésénél és újraépítésénél erre az új műtra is legyen az állam tekintettel és úgy ejtse azt meg, hogy a vasúti hid kocsiközlekedés céljaira is szolgálhasson. A kérelmet akkor nem vették figyelembe s most Szeged város törvényhatósága megfellebbezte az ügyet a kereskedelemügyi miniszterhez, akitől a 3 törvényhatóság jogos kérelmének teljesítését reméli.

— **Halálozás.** Egy derék, munkás, becsületes ember életének vett véget f. hó 15-én, java férfi korában, a halál. Pláger Ignác kereskedő hunyt el vasárnap éjjel hirtelen, váratlan, családja és kiterjedt rokonsága mély bánatára, élete 40-ik évében. Épp egészségesben tért, farasztó napi munka után pihenőre és nem is virradt többé a másnapra, örül támadta meg a halál, álmában, — szívvelülte ölte meg. A boldogult tagja volt a zsóditközség képviselőtestületének és gondnoka a hitközségi iskolázásnak. Halálát özvegyén és 3 kiskorú árván kívül széleskörű rokonság gyászolja. Temetése f. hó 15-én délután volt a közönség impozáns részvételével s elhunytától a mélyen sujtott család a következő gyászjelentést adta ki: »A legmelyebb fájdalomt szívvel jelentünk a forrón szeretett férj, édes atya, fiú, vő, testvér és rokon: Pláger Ignác kereskedőnek, 1899. okt.

hó 15-én éjjel 12 órakor, életének 40-ik, boldog házasságának 13-ik évében hirtelen bekövetkezett gyászos elhunyat. A boldogultnak hült tetemci f. hó 17-én délután 3 órakor fognak, a zsidó vallás szertartásai szerint, örök nyugalomra tetetni. Béke lengjen porain, áldás kísérje emlékét!

— **Régészeti felolvasás.** Már előzőleg hírt adtunk arról a szemléltető előadásról, melyet a Csongrád megyei történelmi és régészeti társulat faradhatlan múzeum órá, Csallány Gábor, — ki nem régen nyert régészeti tanári diplomát — helyezteté kiállításba. Azóta már több oldalról tudakozódtak az érdeklődők a megtartandó előadás iránt, de sajnálatunkra még ezúttal sem tehetjük közzé annak megtartási napját, mivel nevezett régészeti tanár úr, az előadáshoz szükségeltetendő képek elkészültéig maga sem tudja a napot megállapítani, birjuk azonban igéretét, hogy azt még e hónapban megtartja, s azt hisszük e rövid határidő megfogja nyugtatni a nagyon is türelmetlenkedő érdeklődőket.

— **Népgyűlés.** Mult vasárnap ismét népgyűlést tartottak a szociálisták a Kosúth-téren, ezúttal még nagyobb érdeklődéssel a közönségnek, mint egy héttel előbb. A közgyűlés napirendjére a szociálista érdekek megbeszélése volt kitűzve, a mellett pedig ismét foglalkoztak S i m a Ferenc képviselői mandátumával is, megbotránkozásuknak adván egyhangulag kifejezést a fölött, hogy a város szegényére még mindig vagyonybuktott ember viseli Szentes képt a törvényhozásban. Az ez ellen való állásfoglalás érdekében egyhangú határozatot is hoztak, mely szerint felirnak a képviselőkhöz, hogy végre tárgyalja már le S i m a összeférhetlenségi ügyét és vezesse ki Szenteset mai szegénytelen helyzetéből; az igazságügyi miniszterhez pedig szintén felirnak, hogy végre szerezzen már érvényt a büntető törvénynek S i m a v a l szemben is.

— **Vasútiügy.** A makó-vásárhelyi vasút végrehajtó bizottsága legutóbbi üléséből feliratott intézett a kereskedelemügyi miniszterhez, hogy egyelőre tekintsen el a szt.-miklósi vonalról kiépítésétől és adjon engedélyt a makó-vásárhelyi szakasz építésére. A feliratot a napokban nyújtották át K r i s t ó f f y József orsz. képviselő és K o v á c s Sebestyén Aladár műegyetemi tanár érdekeltségi megbizottak H e g e d ú s Sándor kereskedelemügyi miniszternek, aki a kiküldötték részletes előadása után megígérte, hogy mihamarabb dönteni fog ebben a régóta húzódozó ügyben.

— **A bosszú.** Hogy a szenvedély hová sodorhatja az embert: szomorúan tünt ki egy tárgyaláson, melynél a bíróság több évi fegyházra sujtott egy csongrádi legényt azért, mert bosszúálló duhében testvérei helyett akart leszámolni a haragosaival. Az eset következők:

Valami apró lopási ügyben J u h á s z Pál csongrádi legény öcssei ellen vallott L a n t o s Mihályt. A fiukat elítélték és azóta örökös az ellenségeskedés Juhász, meg a szomszéd tanyai Lantosék közt. Az öcssei elitélése miatt bosszút forraló Juhász Pál tette elajlaltta c haragot. Minduntalan fenyegette Lantosékat, egyszer útját is állta és fegyvert fogott rá hogy lövő. Az igazi leszámolás azonban ez évi március 26-ik éjjelén volt. Ifj. Juhász Pál ekkor fegyveresen a Lantosék tanyáján osont és mikor a házbeli lefeküdték, belélt az ablakon. Közvetlen az alvók feje fölött fúródott a golyó a faiba. Lantosék ijedten ugrottak fel, kitékintettek és a hold világánál felismerték Juhászt, ahogy puskával vállán, visszasietett a saját tanyájukra. Szándékos emberöltés büntetnének kísérlete miatt vonta felelősségre a bosszút lihegő legényt a szegedi törvényszék. Folyó hó 13-án volt a végtárgyalás, melynek során a vádlott mindent tagadott és azt állította, hogy ő a kérdéses időben otthon volt saját tanyájukon és aludt. De a tanúk mind ellene bizonyítottak és ezen bizonyítékok alapján a

törvényszék, a bosszúból puskázó legényt 5 évi fegyházra ítélte. Az ítélet ellen a királyi ügyész és a vádlott is fellebbezett.

— **Tolvaj cseléd.** Hétfőn éjjel a kísérben cirkáló rendőrök, névszerint K i s s Sándor és K ö t e l e k i N. Mihály egy batyut cipelő asszonyt szólítottak fel igazolásra s ekkor kitűnt, hogy az illető B l e i e r Ignác mérnöknek P á s z t o r Zsuzsi nevű cselédje volt, aki akkor éppen a gazdájától ellopott nagymennyiségű laggyút szállította az éjsötéttelep alatt — hazafelé. A hűtlen cselédnél megejtett házkutatás alkalmával azután kitűnt még az is, hogy gazdáját ott léte óta folyton lopja. Az eltalajdonított tárgyakat elkobozták, a büntetés azonban elmaradt, mivel volt kenyéradója nem kívánta a megbüntetését.

— **Köri közgyűlés.** A szentesi függetlenségi és 48-as Kosuth-kör, f. hó 21-én, vasárnap délután 2 órakor, saját kispiazi helyiségében rendkívüli közgyűlést tart, mely elé a választmány rendkívüli fontos ügyben akar előterjesztéseket tenni. A kör elnöksége ez úton kéri fel a körtagokat, hogy ezen a rendkívüli közgyűlésen minél nagyobb számmal sziveskedjenek megjelenni.

— **Korcsmai verekedés.** C s e r n u s Peter és F a r k a s István földmunkások okt. 14-én éjjel a Szarvashoz címzett korcsmában iszogáltak, mikor is az odavetődő K a p u s István belelötött F a r k a s Istvánba s addig ingerelt, míg az egy boros üveggel úgy főbe nem csapta, hogy beszakadt a feje. A súlyos sérülést szenvedett ember dacára, hogy a fejből ömlött a vér, a közelben levő lakásba futott, hol is egy nagy kést magához véve, azon szándékkal tért vissza, hogy F a r k a s t leszúrja, az ott lévőök azonban ebben megakadályozták, s kevéssel azután a csaknem állatiasságig megvadult ember a nagy véreszetéstől elgyengülve elvesztette eszméletét. Veszedelemes fejszébevel most a kórházban apólják, F a r k a s ellen pedig megindították a megtorló eljárást.

— **Vak tűzi láрма verte fel tegnap délután a város csendjét, a vészhar azonban szerencsére nem bizonyult igaznak, mivel az éber tolvajok mindössze az ez vezette félre, hogy a kávéház udvaron egy üstben kártrányt olvasztottak, s a berakás alkalmával egy kevés a tűzbe hült, mit azután a helyett, hogy homokkal leszórták volna, vizet locsoltak, melyből oly nagy füst keletkezett, mely az egész udvart betöltötte.**

Foulard-selyem 65 krtól

3 frt 95 krig méterenként — japáni, kínai stb. legújabb mintázatok és színekben, valamint fekete, fehér és színes Henneberg-selyem 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. **Privát fogyasztóknak postabér és vámmentesen valamint házhoz szállítva, — mintákat pedig postatordultával küldednek. Henneberg G. selyemgyáral (cs. és kir. udvari szállító) Zürichben.** — Magyar levelezés, Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó. 2

Nyiltér. *)

Nyilt levél!

Tekintetes Stark Nándor úrhoz,

ki egyebek közt az alföld legnagyobb könyvmű, zenemű, papír, író- s rajzszerkesztésének tulajdonosa, tanult (???) könyvkereskedő, végzett postatiszt stb. stb.

Budapesti bizományosom arról az esetről értesített, miszerint ön a nagy könyvkereskedők lapjában, a »Corvinában« urbi et orbi feljelentette a Lampel és Ráth könyvkereskedőket, s pedig azoknál fogva, mintha a nevezett cégek magasabb rabattal szállítottak volna nekem könyveket (bár úgy lett volna.) Egyúttal azon körülményről is értesít, hogy magát ilyen piszkos feljelentéseknek kitenni nem óhajtja, bizományárum kezeléséről lemondott.

(*) E rovatban közöltékért nem vállal felelősséget a szerk.

En ez ideig a szoros értelemben vett könyvkereskedést csak mellékesen üzem, bizonyos raktárt nem tartottam s összes szükségleteinek szoros számlára vezettem.

Ön tisztelt feljelentő úr, ki végzett postatiszt lettére ma a magyar könyvkereskedők együletének tagja, (bár fogalmat nem tudok magamnak alkotni, hogyan került ön oda be), hátam mögött igazi renegát fogással azzal igyekezett üzleti összeköttetéseimet rontani, hogy hazug állításokkal félre akarta vezetni az ország összes kiadót.

Nem tartom tisztességes eljárásnak az ön üzelmét, mert ha első eset lett volna ez, szemet hunynék rá. Számtalanszor történt, hogy a gyárak képviselőjüket Szentesre elküldték, s midőn önt meglátogatták, rendszeresen kezdte, — hogy kérem rendelék, sőt összes szükségletemet önöktől szerezzem be, — de Untermüllerhez bemenni nem szabad. Persze, a balekok mindig felültek, mert jött egy másik s annak ugyanazon frázisokkal állt elő. Természetes dolog, hogy a czegeket egyszer feljuttatni lehet, de többször nem, utóbbi időben már azért sem, mert a kereskedői tisztességgel össze sem férhető ilyen eljárásra az összes fővárosi czegeket bizalmasan figyelmeztettem. Kérem tudomásul venni, hogy a mai napon a bpesti könyvkereskedők együletébe beléptem, s ha eddig nem is voltam abban a helyzetben hogy magasabb engedményekkel dolgozhattam volna, — de ezután leszok.

Önt pedig, tisztelt existenciát tévesztett renegát postatiszt úr figyelmeztetem, hogy piszkos üzelmével felhagyjon, mert kénytelen volnék megtorlással élni.

Ennyit egyelőre; ha kell többet is, sőt még azon rébuszt is megfejtem önül, miként kell egyleti elnöknek a saját számláját kiutalnia!

Béke velünk és Jehova!

Szentes 1899 október 18.

Untermüller Ernő,
könyvkereskedő.

Laptulajdonos és felelős-szerkesztő: Dr. MATÉFFY FERENC
Társ-szerkesztő: BÁNPALVI LAJOS.

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY.

A makói püspöki uradalom részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Lelen a Sándor majorban 40 drb. Csáky és Almássy fajú 2 és 3 éves, tenyésztésre, valamint levágásra is alkalmas üszű, folyó évi október hó 21-én a fent nevezett majorban délelőtt 10 órakor tartandó nyilvános árverésen el fognak adatni.

Venni szándékozók szíves megjelenésre felkéretnek.

2—1 Az uradalmi tisztség.

Hirdetmény.

Értesitem a városi közönséget, hogy Szentes város virilis képviselőinek az 1900-ik évre kiigazított névjegyzéke a f. évi október hó 18-ik napjától kezdve, ezen hónap 22-ik napjáig terjedő 5 napra a polgármesteri hivatalban közszemlére ki lesz téve, hol azt bárki is megtekintheti és a hivatalos órák alatt a névjegyzék ellen a mondott ideig észrevételeit szóval megteheti és felszólalással élhet.

Szentesen, 1899. október 15.

Magyar József,
tanácsnok, h. polgármester.

KÁRPIITOS ÜZLET.

Var. szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy Szentesen, Kossuth-utca I. t. 488. sz. a. a Faragó-féle házban

kárpitos bútorüzletet nyitottam.

Elvállalok minden e szakba vágó munkák készítését u. m. salon garnitúrák, ottománok, háló- és ebédlő diványok, ruganyos derékaljak, függönyök készítését, szobák tapétázását, bútorok becsomagolását, valamint régi bútoroknak az újabb divat szerinti átalakítását a lehető legolcsóbb árak mellett és pedig:

csinos bordó vagy fekete bőrvászon kanapé	12 frt.
» » » » » diván	15 frt.
» » » » » ebédlő diván	25 frt.
» » » » » nagy ebédlő diván	35 frt.
Faragott álványú, szőnyeggel bevont ebédlő diván	70 frt.
1 renaissance garnitúr szövetből	80 frt.
» » » » » selyem szövetből	100 frt.
» » » » » préselt Smyrna plüchéből	110 frt.

Egész bevont garnitúr 80—500 frtig.

3 részü lőszőr madracz 18 frt.

Ruganyos derékalj 13 frt.

3 részü afrik madracz 7 frt.

Midőn ezt a n. érd. közönség b. tudomására hozom, van szerencsém egyuttal tudatni, hogy munkavezetőm Feuerer Armin kárpitos, kinek szakképzettsége köztudomású, és a ki mindennemű üzletek megkötésére valamint pénzek felvételére felvan jogosítva.

A n. é. közönség b. pártfogását kérve, maradtam

10—5

tisztelettel:

EHRlich M.

ÜZLETNYITÁS!

Tisztelettel értesitem a n. érd. közönséget, hogy Szentesen, a Felső-szálló úri utcái földszintjén, egy — a kor igényeinek mindenben megfclclő, JAVÍTÓ MŰHELYVEL összekötött

Óra- és ékszer-üzletet

nyitottam.

Raktáron tartok mindennemű falí, asztali és zseborákat, arany, ezüst és ékkő ékszereket, ezüst evőeszközöket, acél és nikkell éktárgyakat.

A tölem vásárolt vagy általam javított órákért két évi, az ékszerek valódiságáért pedig teljes kezességet vállalok.

Műhelyemben vésőmunkák a legszebb kivitelben, teljes precizitással készülnek. Törödékek aranyat és ezüstöt a legmagasabb árban váltok vagy cserélek be.

Főelvem: szolid és jó kiszolgálás mellett a legjutányosabb árt szabni t. v. vőimnek.

Szíves támogatást kérve, vagyok tisztelettel:
KOLODINSKY JÓZSEF, műorás és ékszerész.

Az új kávéház mellett, III-ik tized 141. számú

POLLAK HÁZBAN, nyitott

Bank- és Jelzálogkölcson közvetítő

és

Bizományi iroda

ELVÁLLAL:

Olcso törlesztéses pénzkölcsonök,

föld, ház és gazdasági felszereléseknek az iroda által leendő hiresztelését és **adás-vétel** közvetítését, valamint a legnagyobb gépgyárakkal való összeköttetése folytán

Vetőgépek, szecskavágók, ekék, boronák

stb. jutányos árban leendő beszerzését.